

SZOMBAT

Páskulyné Kovács Erzsébet

Szombat

Rámköszönt a szombat hajnalhasadása,
Nyugodalmat hozó isteni áldása.
Csendes békességgel érkezik a reggel,
Gyönyörködöm benne szívemmel, lelkemmel.

Hétköznapok terhe messze van most tőlem,
Jó ez a békesség, belemerül lelkem.
Belemerül lelkem-sóvár vággyal teli,
Közel kerülnek hozzám: Égnek fényei

Mennyei hangulat, édeni boldogság
Lelkem alapkövét, mint folyók, úgy mossák.
Csobban vize bő, éltető erőnek,
Habja felduzzad Ararát hegyéhez.

Lehajlik a szombat szivárványa hozzám:
Benne az Ígéret soha nem változván,
Hogy jegy Közötted és közötttem ez a nap:
Nem volt beszéd ennél soha sem igazabb!

Eljegyeztél engem hittel, szeretettel,
Itt állok Előtted meghajtott fejemmel.
Lelkem csordulásig tele van hálával:
Teremtő erődre rácsodálkozással.

-Ilyenkor érzem csak hat nap terhe nélkül
Mikor a megnyugvás a lelkembe mélyül:
Mit is akartál Te, mit is tettél értem:
Nyugodalom napját miért adtad nékem.

Magasra emeltél kimondhatatlanul
Hódolni a szívem angyaloktól tanul.
A teremtett világ mivelünk ünnepel,
S ez ünnepet, áldást nem rontja semmi el.

S mikor leszáll az est bársony-puhasága,
Búcsúzik a szombat, rám marad áldása.
-Lehajtom a fejem, mint Jákob a köre:
Nincsen olyan szépség, mi ezen túlnőne.

Forrás: www.keresztenydalok.hu